

найпривабливішими сферами венчурного інвестування є будівництво, переробка сільгосппродукції, харчова промисловість, роздрібна торгівля. Однак, через економічну та політичну нестабільність і невизначеність, складність пошуку відповідних кандидатів для інвестицій, низький рівень підприємницької культури та навичок, значний обсяг кримінального капіталу в українській економіці, відсутність зацікавленості приватних інвесторів, складні умови для «виходу» інвестицій в Україні існують проблеми для функціонування вітчизняного венчурного капіталу.

Підводячи підсумок, відзначимо, що Україна має дуже серйозний нереалізований потенціал роботи з венчурним капіталом. Уже є, нехай невеликий, але позитивний досвід роботи в цьому напрямку. Звичайно, у функціонуванні вітчизняного ризикового капіталу ще є значна кількість нерозв'язаних проблем, які уповільнюють його розвиток, але при їх успішному подоланні економіка матиме необмежене джерело необхідних фінансових ресурсів для подальшого розвитку. У цій ситуації надзвичайно важлива як проста взаємодія вітчизняних фахівців, керівників, чиновників із представниками ризикового капіталу, так і усвідомлення роботи на єдиний результат, при якому виграють усі.

Список використаних джерел:

1. Про інститути спільного інвестування закон України від 05.07.2012 р. 5080-VI // Відомості Верховної Ради. — 2013, № 29
2. Кузнецова І.С. Інститут венчурних інвестицій: стан та перспективи розвитку в Україні / І.С. Кузнецова // Наука та інновації. — 2008. — № 1, Т. 4. — С. 87–95.
3. Рязанова Н.С. Міжнародні фінанси: Навчально-методичний посібник. — Київ: Вид-во КНЕУ

Поняття грошей та їх функції

Власенко К.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри Чугай О.М.

На сьогоднішній день існує багато визначень поняття «гроші». Найбільш чітко та змістовне визначення сформулював Адам Сміт, зазначивши, що ми використовуємо гроші, звільняючись від них, тобто це універсальний різновид речі, яку людина може використовувати, тільки віддавши її іншим людям, у той час як інші види речей використовуються людьми через придбання, присвоєння [2].

Під поняттям «гроші» часто розуміється все те, що звичайно приймається в обмін на товари і послуги; продукт угоди між людьми; товар особливого роду, що виконує роль всезагального еквівалента; те, що використовується як гроші. Також в науковій літературі поняття «гроші» розуміється як: будь-який товар, що функціонує як засіб обігу; лічильна одиниця і засіб збереження вартості; засіб обміну, загальноприйнятий у даному платіжному співтоваристві; загальновизнаний засіб платежу, який приймається в обмін за товари і послуги, а також при оплаті боргів.

Яскравим прикладом суто функціонального підходу в цьому питанні слугує визначення К. Р. Макконелла і С. Л. Брю: «Гроші – це те, що гроші роблять. Усе, що виконує функції грошей і є гроші» [1].

На думку німецького філософа і соціолога Г. Зіммеля, історична місія грошей полягає не тільки в «полегшенні торгівлі» та розвитку «ринкової

економіки», а й у формуванні «економічної людини» з її особливими ціннісними установками, – у формуванні того, що називається «трудовою етикою». Гроші несуть зміни не лише у «світ речей» і не лише у «світ людей», вони відіграють певну роль у зміні внутрішнього «світу людини», її зацікавленні, ідеалів, прагнень і етичних критеріїв. Гроші «змінюють систему людських цінностей, ставлять себе в центр соціально-історичної системи цінностей» [5].

Економічні функції грошей в своїй єдності дають загальне уявлення про їх роль в суспільному розвитку.

Але в процесі розвитку товарно-грошових відносин не лише ускладнюються їх функції, а й з'являються нові в нових формах та ознаках. За своїм місцем і значенням в економічному процесі і товарному обміні гроші завжди виступали в ролі специфічного товару, який реалізовує своє призначення загального еквіваленту в своїх функціях [4].

Сьогодні є важливим розуміння сутності грошей саме через виконуваними функції, а не інші економічні категорії, оскільки саме у них найповніше проявляється їх соціально-економічна сутність і роль у сферах виробництва і обміну. Гроші виконують такі функції:

Міра вартості - її сутність полягає в тому, що гроші виступають засобом вимірювання вартості всіх інших товарів. Кожен товар має вартість, тобто в ньому втілена абстрактна праця, він містить певну кількість суспільно необхідної праці і саме через це всі товари є сумірними, їх вартість можна виміряти якимось одним товаром, який у цих умовах набуває характеру загального еквівалента [3].

Засіб обігу - суть цієї функції грошей полягає в тому, що гроші виступають посередником в обміні товарів. У метаморфозі Т-Г-Т вони відіграють роль посередника під час обміну однієї споживчої вартості на іншу [3].

Засіб нагромадження й утворення скарбів – суть полягає в тому, що гроші залишають сферу обігу й перетворюються на скарб. Цю функцію виконують повноцінні гроші, хоч у практиці сучасного грошового обігу товаровиробники нагромаджують і знаки повноцінних грошей у вигляді паперових грошей. Фіктивний бік скарбів, нагромаджених у вигляді паперових грошей, яскраво виявляється в періоди знецінення останніх [3].

Засіб платежу – зміст функції полягає в тому, що покупець сплачує за товар не в момент його купівлі, а через деякий час. Іншими словами, у цій функції гроші в своєму русі відриваються від товару і здійснюють самостійний рух. Він відбувається після руху товарів і саме в цьому реалізується функція грошей як засобу платежу. Реалізація цієї функції має місце під час продажу товару в кредит, виплаті заробітної плати, сплати податків тощо [3].

Світові гроші. Цю функцію виконують гроші, що виступають засобом руху товарів і послуг, які вийшли за межі окремої країни. У цій функції вони виступають як загальний купівельний, загальний платіжний засіб і як матеріалізація багатства взагалі. Функцію грошей як світових виконують повноцінні гроші. У функції світових грошей останні виступають у своїй первісній формі, у формі злитків [3].

Таким чином, розглянувши різні визначення розуміння поняття «гроші» та їх функції, можна зробити висновок, що гроші – це

загальноновизнаний засіб обміну товарів і оплати різних платежів. Їх сутність повністю можна виразити через виконувані ними функції, що, у свою чергу, здійснюють вплив на економічні відносини у сфері ринкової економіки.

Список використаних джерел:

1. Макконнелл К. Р., Брю С. Л. Экономикс. Принципы, проблемы и политика. — М.: Республика, 1992. — Т. 1. — С. 264
2. Малахов С.В. Основы экономической психологии: Уч. пособие / С.В. Малахов // Под общ. ред. Задорожнюка И.В., М., 1992. – 236с.
3. Маркс К., Энгельс. Ф. Твори. – С. 101–146
4. Петренко Г. С. Гроші як феномен культури: аксіологічний аспект [Електронний ресурс] / Г. С. Петренко // Гілея: науковий вісник. - 2014. - Вип. 84. - С. 328-332. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/gileya_2014_84_84.pdf
5. Zymmel' G. Filosofija groshej / G. Zimmel'. – К. : Promin', 2010. – 504 s., с. 77-78

Актуальна проблема фармацевтичного ринку: ціни на ліки

Марковіна А.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри Чугай О.М.

«За що боролись, на те знову й напоролись...» - говорять українці, відвідавши сьогодні аптечний кіоск. Люди занепокоюються: ціни там здатні якщо не довести до крайнощів, то серйозно зіпсувати настрій. Ті, хто змушений регулярно купувати ліки, вже не вірять, що тільки американський долар винен у багаторазовому зростанні цифр на цінниках. Тоді виникає запитання: коли вони подешевшають? А відповідь можна знайти в аналізі цін та процесу ціноутворення на фармацевтичному ринку України.

Питання ціноутворення фармацевтичної продукції завжди було на порядку денному тому, що ціни на медикаменти в Україні не відповідають рівню платоспроможності переважної більшості населення та обсягу бюджетного фінансування державних і комунальних закладів охорони здоров'я. Суть та форми державного впливу на процеси ціноутворення залежать від стану економічного та соціального розвитку країни. Це може відбуватися шляхом встановлення граничного рівня торговельних надбавок, їх фіксованого розміру, диференційованого рівня торговельних надбавок, встановлення опорних цін, обмеження ціни на новий препарат граничною надбавкою до вартості існуючого аналога, встановлення цін на лікарські засоби на базі співвідношення цін в інших країнах, регулювання розміру прибутків виробників лікарських засобів тощо. Дослідженням питання ціноутворення на фармацевтичному ринку займається нині чи не кожен журналіст, чи не кожна фармацевтична компанія, яка прагне реалізувати свою продукцію за вигідною ціною і отримати прибуток.

«Така система охорони здоров'я, як на сьогоднішній день, складає загрозу національній безпеці України. І складовою цієї загрози є те, що ліки стали недоступними для звичайних громадян і придатні лише для «ювелірних магазинів», - про це Президент України Петро Порошенко зазначив на засіданні Національної ради реформ, на якому розглядалися пропозиції МОЗ з реформування галузі [1].

Ціни на ліки нині дорожчі в 2-3 рази, ніж в інших країнах колишніх СНД. І це не є секретом. Фармацевти запевняють, нібито певний час ціни виробники не піднімали, тому що були запаси субстанцій, а тепер ціна залежить від рівня